

U. J. u. T. L. P. , R. P. P. U. S. O. ,

Ժան-Ժաք Ռուսօի արձանն և Բանթե-
նը.— Խոսքերը և խոսքերը.— Ռուսօի պատկերին հայ-
կական հագուստով.— Կիւսզով ֆոպպե և
Տիլի Գլադի.— Յրանսական ձեռնարանին
մէջ.— 1883ին Ռքնանի մէջ բանակատու-
մէրէն և Սոսպոն.— Տաղաւարեան :

Ռուսո իւր Խաղաղութան համը մէջ կ' իօտի այդ հայկական հայտնատ մամխի։ Կը պատմի թէ 1763 ի մինչ կը բնակէր ի Մոնմորանսի, հա ճըրհակ մը յաճախ տնդ՝ կ'երթար եղբւ տննէ՛լ իւր մէկ աղբալանը։ Ռուս տնոր շինե՛լ տուեր է այդ հա ճըրհաթը, զոր նախ ի՛նչ կըցե՛ր զոր ժա՛նէ՛լ, զի՛ զպիկաղը թխնէ պատնա՛ս եւր է «խոթիկ յարուցեր է», և մննուէ՛ր բռնի թխանց աւարկալ պատ՛ ձա՛ծ, բայց բռնիական մասնաթը պատ՛ ճառնեւր ունենալով, քանի՛ մը ամիս յի տոյ տնոր է կըլէ՛ զայն ի Մոթիէ՛ն «Հաղաթ ուրեմն ներքալին ու իրկայն՝ զբի մուշակապալա՛ց զխորին ու զտնին, է այդ պէս պատարալ ին ներկա զտնուե՛լս»։ Եւ Ռուսո կը յարէ՛ «Ա ուրիշ հայտերձ չ'կրեցի»։

Մինչ Պ. Բօլ Պէնթէ կ'աւարտ
Ռուսօի արձանն, Պ. Շարիւ, այլ ու
արուեստագէտ, կը սկսի մարմարի վ
րայ քանդակել Կիւսդալ Յլօպէտ

րելամայ, իւր խորհրդող, իւր զգայմանց վրայ: Դարձին Ի Ֆրանսա, Ի Երկրի սիրելի այն վտանգաւոր իւր զով, զոր իր վարել անշնչեւ իւր մարմն Միշտ մեծատես զբազխուց խումբ աւել իջլաւապատ զայն: Գրադ իտուհի մը կը, Թորօ Սան, անոնց մէջ է, և յիշէ մը կը ինչնէն նոցա սիրուն ու գրեթէ Թրանսիսի դպրութեանց այդ իշխանութեան մէջ Եւ անոր իր զգայման անոր ինչնէն թեան մէջ, Եւ սամբլի միջոցն է կ'ախտար, ի՞նչպիսիք, Եւ անոր իւր խառնութեան խառնի գրեթէ գրեթէ համար կ'ախտար ինտուիտ և Եւ տրուել թեամբ և իւր զարկութեամբ կը պատրաստայն նիւթերն որոց վրայ պիտի նաեւ կը տառէ, կը կոխէ, կը յռնէ իւր պարտութիւննէն, Ո՞ճն իւրն յատարար թիւն և ճոխութիւն: այլ պարտարար

կարգին խորհրդարանի իմացակա
նությունն մեծ ցուրերին՝ տարածվե
լուսավորւն ճակատ մը, որ ողջ հսկե
գանկին չափը կուտայ. կարծիր ա
տեր, լայնի, կոշտ, երբ կը տեսնե
այդ գլուխը, ի՞նչնա՞ն առաւել գե
նդեկի մը, քան գրական մարդու
ապարքով թիւրեկ ի՞նչե՞ր վարդ. չը գ
տնմ է ինչ կայ այդ գե՛հքին վրայ
միաժամ երեւոյ՞ծ մը կուտայ անոր
նաւած է նա՛ւ. թղթեւոր դէ՛ մը ի
առջեւ, սեղանի վրայ, Աւելի կը ի
սակցի, քան կ'առնեսնաբանն, շայն
համարժեքն է, հնչուո՞ւ, յստակ
Պատմութեան նա իմաստասիրութիւնը ի
նէ այնպիսի ոճով մը, որ կը հնաւորը
անկեւն պարզ մտքն ալ, Գաղափա
ները հասանք մ'է այն որ կը թաւա
կը թաւալէ, վճիռներ կ'այլաճէ հա

լորժեմ հատուկեցաւ Ռաֆայիկոսի վարժապետի գլխաւոր նշանը — եււր իր վերջերս այլ բան չէր գրելէն ի՞նչ հիւանդացրէն նա, ի՞նչ խնորատապ եւ խնորատու միասն զայնցն էր վարժապետ թողարկէր: Իւր զանաառունները զայցիւր սպցելէր էին դիւր իւր ստանալուներն սննդանոցի մէջ, երբ յուսաճառ գտեր էին իւր վերջին ճարտարանին փոխադրուել էր հիւանդացանոցի զանոց անտախ վ գրեթեզմանատուններ եւ երբ լսեցի այդ պէր մահէն, ի յուշ ստեցի իմ այն առաջին տեսակցութիւնը որ ունեցայ ճարտարանանի հետ եւ այն իտուրեքը զորս իրենան այն օրը արտասանեց Ստպանի բռնին վրայէն տառու աճացունելով՝ զիտու թիւինն անոր մէջ սրունելով պժծն ու բանն, եւ այլապէս ի ամեն իրաբովութիւններն յո՛ւր յանդուրան եւ ի՞նչ բարեի եւ դատութիւնն, ի՞նչ նա միայն զէնքով

...

ցի մէջ շինուելով կը յանձնուին : 300

